

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **I. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním Právu 376/1, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 2011/81801 - 71 ze dne 18. listopadu 2011, vedené dosud u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Ad 2/2012, o návrhu žalobkyně na přikázání věci z důvodu vhodnosti Krajskému soudu v Brně,

t a k t o :

Věc dosud vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 Ad 2/2012 **se p ř i k á z u j e** k projednání a vyřízení Krajskému soudu v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 20. října 2015 obdržel Nejvyšší správní soud od Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) přípis, jímž městský soud Nejvyššímu správnímu soudu předkládá k rozhodnutí návrh žalobkyně na přikázání věci podle § 9 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) z důvodu vhodnosti Krajskému soudu v Brně. Věcně jde o žalobu proti rozhodnutí žalovaného, jímž byla žalobkyni, jakožto vdově po zesnulém manželu E. H., zamítnuta žádost o poskytnutí jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů a o změně zákona č. 39/2000 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky příslušníkům československých zahraničních armád a spojeneckých armád v letech 1939 až 1945. Žaloba byla podána k městskému soudu dne 18. ledna 2012 a městský soud ve věci dosud učinil procesní úkony a vyžádal vyjádření žalovaného k žalobě (naposledy 16. března 2012). V srpnu 2015 městský soud zjistil, že žalobkyně již v žalobě ze dne 16. ledna 2012 učinila návrh na přikázání věci z důvodu vhodnosti Krajskému soudu v Brně, neboť „*se ... chce [jednání] zúčastnit. Její zdravotní stav a finanční situace jí ale neumožňují zúčastnit se jednání u Městského soudu v Praze.*“.

[2] Městský soud v předkládací zprávě ze dne 14. října 2015 uvedl, že žalovanému zaslal výzvu, aby se vyjádřil k návrhu na přikázání věci, přípisem ze dne 25. září 2015 (č. l. 21), žalovaný se však ve stanovené týdenní lhůtě nevyjádřil. Nejvyšší správní soud dodává, že žalovaný byl o návrhu na delegaci vyrozuměn již 26. ledna 2012, kdy mu byla zaslána žaloba, obsahující návrh na delegaci, za účelem vyjádření. V písemnosti ze dne 13. března 2012 se žalovaný vyjádřil k žalobě, nic však neuvedl k návrhu na přikázání věci Krajskému soudu v Brně.

[3] Nejvyšší správní soud návrhu žalobkyně vyhověl a věc z důvodu vhodnosti přikázal k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně podle § 9 odst. 2 s. ř. s., neboť žalobkyně, bytem v Brně, hodlá uplatnit své ústavně zaručené právo na projednání věci ve své přítomnosti, přitom podle svého tvrzení, o němž není důvod vzhledem k jejímu věku 83 let i vzhledem k prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech žalobkyně pochybovat, jí její sociální situace a zdravotní stav neumožňují účast na jednání u Městského soudu v Praze. Je nutno vyslovit politování nad skutečností, že městský soud teprve nyní z žaloby zjistil, že žalobkyně navrhuje věc přikázat Krajskému soudu v Brně. Lze nicméně předpokládat, že žalobkyně na svém návrhu trvá, ostatně na dotaz městského soudu ze dne 26. srpna 2015, který jí byl doručen 28. srpna 2015, neodpověděla jinak. Žalovaný přitom měl ve smyslu § 9 odst. 3 s. ř. s. opakovaně možnost, aby se vyjádřil k tomu, kterému soudu má být věc přikázána, i k důvodu přikázání, jak byl vymezen v předchozím odstavci, avšak svého práva nevyužil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2015

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu